

תת"ע 5453/08/16 - מדינת ישראל נגד אסחאק שאויש

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5453-08-16 מדינת ישראל נ' שאויש אסחאק
בפני כבוד הסגן נשיא יהושע צימרמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אסחאק שאויש

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום ומהלך הדיון

1. הנאשם הואשם בכך שנהג ברכב בהיותו שיכור. הנאשם כפר באשמה המיוחסת לו, ובהמשך לכך נשמעו הראיות בתיק. מטעם התביעה העידו 2 עדי התביעה איתי נחום ויוסף זוארץ, והוגשו תרשומותיהם, ומטעם ההגנה העיד הנאשם. ב"כ הצדדים סיכמו טענותיהם ולקמן אתייחס לעיקריות שבהן.

טענות ב"כ הנאשם.

טענה בדבר ליקויים בתרשומות עדי התביעה.

2. טוענת הסנגורית רבות לעניין המסמכים שהוגשו באמצעות עד התביעה 1. לאחר שבחנתי את המסמכים האמורים ובשילוב עם עדותו לא מצאתי מקום לפקפק באמור במסמכים אלו. השוטר מילא את כל מסמכיו כנדרש והמסמכים מפרטים את הפעולות שהעד ביצע. לא מצאתי פגם בכך שהעד אינו זוכר את הארוע בחלוף כשנה וחצי ממועד הארוע וממילא לא מצאתי פגם היורד לשורשו של עניין בכך שאינו זוכר ואינו יכול למסור את המועד המדויק של רישום כל מסמך ומסמך. וודאי שהיה עדיף לו החומר המקורי היה מונח בפני בית המשפט ואולם החומר שהוגש לבית המשפט הינו חומר ראיות אשר נסרק למערכת המשטרית והעתקו מופק ממערכת זו וככל שבית המשפט משתכנע כי החומר משקף את אשר ארע אין כל סיבה שלא לקבלו ואין כל סיבה שלא לקבוע ממצאים על פיו. אינני מקבל את טענות ההגנה לגבי המסמך ת/6 הנושא כותרת "הודעה לנאשם) נספח לכתב האישום)". מסמך זה המכונה בסיכומי ההגנה "טופס ארביב"

מולא במלואו, נושא את חתימתו של הנאשם וחתימת השוטר וכל פרטיו מדויקים, הנאשם אף לא טען בעדותו דבר בעניין זה. משכך לא מצאתי כל משקל לעובדה כי העד אינו זוכר מתי נרשם מסמך זה.

טענה בדבר סתירה בין גירסאות עדי התביעה.

3. עוד טוענת הסנגורית לעניין סתירה לכאורה בין גירסאות עדי התביעה כך שעד אחד מוסר כי הנאשם הלך לשרותים בשעה 20.10 והעד השני מוסר כי הנאשם חזר מהשרותים בשעה 20.10. למרות השוני בין הגרסאות אין מדובר בנתון כה משמעותי. יתרה מזאת אין לשוני זה כל רלוונטיות. עד תביעה 1 השגיח במהלך כל הארוע על הנאשם מלבד הזמן בו שהה הנאשם בשרותים. אף בזמן זה לא נותר הנאשם ללא השגחה אלא הושגח ע"י עד תביעה 2 אשר אף ציין כי דלת השרותים פתוחה וכי נשמר קשר עין רצוף והנאשם לא הקיא, לא הכניס דבר לפיו, לא שתה או עישן, והנאשם הוחזר מיידית להשגחת ע"ת 1. משכך לא מצאתי כל רלוונטיות לאי ההתאמה הקלה בין הגרסאות.

טענה בדבר הנשיפון והזמן הנדרש להמתין עד לבדיקת הינשוף.

4. באשר לנשיפון, אין חולק כי מדובר במכשיר אשר משמש כאינדיקציה בלבד. אף בהעדר שימוש בנשיפון ובהעדר כל חשד לשכרות ישנה סמכות לשוטר לדרוש מנהג ביצוע בדיקת ינשוף, ולפיכך תוצאות בדיקת הנשיפון, ולהבדיל מבדיקת הינשוף, אינן משמשות להרשעת נאשמים אלא נותנות אינדיקציה למשטרה האם יש מקום להמשיך בבדיקת הנהג ולערוך לו בדיקה במכשיר הינשוף. טוענת הסנגורית כי לנוכח העדר מעמד חוקי למכשיר הנשיפון יש להמתין "30 דקות בין העצירה לבין הינשוף" (סיכומי ההגנה). טענה זו אינה מנומקת ולא ברור מהו הקשר שבין בדיקת הנשיפון לטענה כי יש להמתין 30 דקות עד לביצוע בדיקת הינשוף. חובת ההמתנה על פי נהלי המשטרה הינה 15 דקות עד לביצוע בדיקת הינשוף, ובפרק זמן זה על הנהג להימנע מעישון שתיה אכילה הקאה או הכנסת דבר מה לפיו. מעיון בתרשומות עדי התביעה עולה כי הנאשם הושגח בפרק הזמן הנדרש ועדי התביעה פעלו כנדרש בהתאם לנהלי משטרת ישראל. מעבר לצורך אציון כי אף אם תתקבל טענת ההגנה בעניין זה הרי הנאשם הושגח במשך למעלה מ 30 דקות. הנאשם הושגח ע"י ע"ת 1 משעת עצירת הרכב (ת/3 - סעיפים 6 ו-9) ועד שעת בדיקת הינשוף, למעט זמן שהייתו של הנאשם בשרותים שם הושגח ע"י ע"ת 2. שעת העצירה הינה 19.43, בשעה 19.46 הוציא הנאשם מסטיק מפיו (ת/1) וממועד זה -19.46 ועד שעת בדיקת הינשוף -20.26 עברו למעלה מ 30 דקות.

לנוכח כל האמור לא מצאתי כל מקום לקבוע כי נפל פגם בהפעלת הינשוף והמכשיר הפיק תוצאה המלמדת על שכרותו של הנאשם.

הוכחת שכרות הנאשם בהתבסס על ממצאים אחרים מלבד מכשיר הינשוף

דברי הנאשם אודות שתיית וודקה.

5. כפי שצוין לעיל יש לקבוע כי הנאשם נהג בשכרות וזאת לנוכח תוצאת מכשיר הינשוף ואולם ניתן לקבוע כי הנאשם נהג בשכרות אף בהתבסס על ממצאים אחרים. הנאשם שתה משקה משכר טרם נהיגתו. בתגובותיו הספונטניות בת/1 ובת/2 מסר כי שתה כוסית. בשימוע שנערך לו טען " אתם צודקים שתיית וודקה בתל אביב" בסעיף 3 בת/3 מסר כי שתה כוסית וודקה באבן גבירול שעה לפני שעוכב לבדיקה. בת/4 הרחיב עוד ומסר כי שתה כוסית וודקה באבן גבירול וכאשר מגמת נסיעתו היתה מאבן גבירול לירושלים ואולם ביום שישי שתה בבית הרבה. הנאשם ניסה בחקירתו הנגדית לדחות טענות אלו ולומר כי שתה רק יום קודם ואולם כל האמור לעיל, מפי הנאשם, מלמד כי הנאשם שתה משקה משכר- וודקה, כשעה לפני שעוכב לבדיקה, וזאת בנוסף למשקאות המשכרים ששתה יום קודם לכן בביתו. יתרה מזאת אנו למדים מדברי הנאשם כי שתה את הוודקה בתל אביב ב"אבן גבירול" ובסמוך לכך החל בנסיעתו שהרי רכבו נעצר בירושלים כשעה לאחר מכן. בנסיבות אלו יש לקבוע למעלה מכל ספק כי הנאשם שתה משקה משכר טרם תחילת נהיגתו ובסמוך לה.

מאפיינים ומבחני ביצוע.

6. כשעה לאחר שתיית המשקה המשכר, עת נעצר רכבו של הנאשם, נמצא כי הנאשם מדיף ריח חזק של אלכוהול, הופעתו מרושלת, והתנהגותו רדומה. הנאשם כשל בבדיקת הנשיפון ובנוסף לכל זאת הנאשם התנדנד בעמידה, כשל במבחן הבאת אצבע לאף, וכשל במבחן הליכה על הקו (ת/3). די בכל אלו, אף ללא הוכחות השכרות באמצעות מכשיר הינשוף, כדי להביא למסקנה כי הנאשם היה שיכור ובשכרות שאינה נמוכה כלל ועיקר.

לנוכח כל האמור לעיל אני מרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ח, 16 יולי 2018, במעמד הצדדים